

UBO-register: opsporing versus privacy

Fiscaal Tijdschrift Vermogen 2017/6

Belastingjaar/tijdvak	
Wetsartikelen	
Auteur	Perdaems, A. Klaasse, A.
Jaargang	18
Publicatiedatum	30-06-2017
Afleveringsnummer	6
Artikelnummer	32
Samenvatting	Op 31 maart 2017 is het conceptwetsvoorstel Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden (hierna: het wetsvoorstel) ter consultatie aangeboden aan het veld. De wet dient ter uitvoering van de Vierde Anti-witwasrichtlijn van de Europese Unie (hierna: de richtlijn). De lidstaten dienen deze richtlijn voor 27 juni van dit jaar in hun nationale wetgeving te implementeren. Een belangrijk onderdeel van de richtlijn betreft de invoering van een register waarin de ultimate beneficial owner (hierna: UBO) wordt geregistreerd (hierna: het UBO-register).
ISSN	1566-6697

Op 31 maart 2017 is het conceptwetsvoorstel Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden (hierna: het wetsvoorstel) ter consultatie aangeboden aan het veld. De wet dient ter uitvoering van de Vierde Anti-witwasrichtlijn van de Europese Unie (hierna: de richtlijn). De lidstaten dienen deze richtlijn voor 27 juni van dit jaar in hun nationale wetgeving te implementeren. Een belangrijk onderdeel van de richtlijn betreft de invoering van een register waarin de *ultimate beneficial owner* (hierna: UBO) wordt geregistreerd (hierna: het UBO-register).

1. Inleiding

Het doel van het UBO-register is het voorkomen en tegengaan van witwassen, terrorismefinanciering en belastingontduiking. De keuze van Nederland voor een openbaar register heeft echter tot gevolg dat *eenieder* kan zien wie de uiteindelijk gerechtigde van een entiteit is. Hiermee kunnen kwaadwillenden aan de haal gaan, maar ook concurrenten kunnen deze informatie gebruiken.

In dit artikel bespreken wij de totstandkoming van het wetsvoorstel en de inhoud hiervan in het licht van de Europese richtlijn. Daarna gaan wij in op de volgende vragen. Wat kan een UBO doen om de registratie in het openbare register af te schermen? Welke verplichtingen ontstaan er voor de UBO en de entiteit en welke instanties krijgen met de terugmeldingsplicht te maken? Wat zijn de gevolgen indien niet wordt gemeld? Daarnaast gaan wij in op de gevolgen voor de privacy van UBO's in het kader van de verplichte registratie en lichten wij toe waarom wij menen dat met het voorgestelde openbaar register een inbreuk op het recht op privacy wordt gemaakt die niet proportioneel is.

2. De Vierde Anti-witwasrichtlijn

In het kader van bestrijding van witwassen, terrorismefinanciering en gronddelicten als belastingfraude heeft het Europese Parlement op 20 mei 2015 de Vierde Anti-witwasrichtlijn aangenomen.[1] Een onderdeel van deze richtlijn is de invoering van een UBO-register. Uit de toelichting op de richtlijn blijkt dat informatie over de UBO een bepalende factor wordt geacht bij het opsporen van criminaliteit. Men wil voorkomen dat personen zich verschuilen achter de entiteit. Het voorstel is dit te realiseren door gegevens over de UBO te allen tijde beschikbaar te stellen aan de bevoegde autoriteiten.[2] Een voortrekkersrol was weggelegd voor de Nederlandse Europarlementariër Judith Sargentini van GroenLinks. Zij was initiatiefneemster van het invoeren van een UBO-register. Dit is na een stemming opgenomen in de richtlijn.[3]

2.1. Het UBO-begrip in de richtlijn

Het UBO-register is geregeld in art. 30 en 31 van de richtlijn. Daarin is bepaald dat in het register informatie wordt opgenomen over de UBO, ofwel de uiteindelijk begunstigde, van een in de desbetreffende lidstaat opgerichte entiteit. Op grond van art. 3 lid 6 richtlijn wordt onder een UBO verstaan iedere natuurlijke persoon die de *uiteindelijke eigenaar is van of zeggenschap heeft* over een entiteit. In het geval van vennootschappen is hieraan voldaan indien de persoon meer dan 25% van de aandelen of stemrechten bezit dan wel de feitelijke zeggenschap heeft. Hoewel het bezit van meer dan 25% van de aandelen niet hoeft samen te gaan met het zijn van de uiteindelijk gerechtigde, is het Europese Parlement van mening dat zeggenschap als een van de bewijselementen moet dienen. Het wordt de lidstaten overigens vrijgelaten een lager percentage aan te wijzen.[4] Op het belang hiervan gaan wij in bij de bespreking van het Nederlandse wetsvoorstel.

Het begrip UBO is voor trusts en daarop lijkende entiteiten veel ruimer. Vrijwel alle betrokken personen worden als UBO aangemerkt, zoals de settlor, de trustee en protector (art. 3 lid 6 onder b richtlijn). Omdat de registratieplicht in Nederland enkel geldt voor in Nederland opgerichte entiteiten, worden in het Nederlandse UBO-register geen gegevens opgenomen van UBO's van trustachtige lichamen. Continentaal Nederland kent immers geen trustachtige lichamen.[5]

Zwitserland, Liechtenstein, Ierland, Luxemburg, Malta, Gibraltar en het Verenigd Koninkrijk kennen wel entiteiten die overeenkomsten vertonen met de trust.[6] Zwitserland en Liechtenstein zijn geen lid van de Europese Unie, waardoor de richtlijn daar niet wordt geïmplementeerd en op die grond geen registratieplicht ontstaat. Wel maakt Zwitserland onderdeel uit van de Europese Vrijhandelsassociatie (hierna: EVA) en vormt Liechtenstein samen met Noorwegen, IJsland en de Europese Unie de Europese Economische Ruimte. Deze samenwerkingsverbanden brengen echter geen verplichtingen met betrekking tot de richtlijn met zich. Ierland, Luxemburg, Malta, Gibraltar en het Verenigd Koninkrijk krijgen wel te maken met een trustregister, zodat Nederlandse UBO's van een dergelijke entiteit in die landen zullen worden geregistreerd. Wie wordt geregistreerd en op welke wijze is afhankelijk van de wijze waarop de richtlijn in de betreffende landen wordt geïmplementeerd. Deze UBO-informatie zou in de nabije toekomst met Nederland kunnen worden uitgewisseld. Verschillende Europese landen, waaronder Nederland, hebben tijdens de Ecofin van 22 en 23 april 2016 hun steun uitgesproken voor het initiatief van het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland, Italië en Spanje om automatisch gegevens over UBO's uit te wisselen.[7] Tevens heeft de Raad van de Europese Unie op 6 december 2016 een richtlijn vastgesteld waaruit volgt dat de Belastingdiensten van de lidstaten toegang dienen te hebben tot de UBO-informatie.[8] De lidstaten dienen deze richtlijn uiterlijk eind dit jaar te hebben geïmplementeerd. Dit zal ertoe leiden dat informatie over Nederlanders die UBO zijn in een lidstaat van de Europese Unie op termijn aan Nederland wordt verstrekt.

2.2. Toegang tot gegevens

Op grond van de richtlijn dient het UBO-register toegankelijk te zijn voor drie groepen gebruikers:

1. de Financiële Inlichtingeneenheid (hierna: FIE) en de bevoegde autoriteiten;
2. instellingen die op grond van de Wwft meldingsplichtig zijn. Dit zijn bijvoorbeeld belastingadviseurs, banken en beleggingsinstellingen;
3. derden met een legitiem belang.

Voornamelijk door de derde categorie van gebruikers wordt de groep die toegang heeft tot het UBO-register opgerekt en onbepaald. De enige begrenzing is het criterium van een 'legitiem belang'. In de richtlijn wordt dit ook aangeduid als rechtmatig belang.[9] Opmerkelijk is dat in de richtlijn een invulling van dit begrip ontbreekt. De invulling en mogelijke toetsing aan dit begrip wordt aan de lidstaten zelf overgelaten.

Informatie die voor alle drie de gebruikersgroepen toegankelijk dient te zijn, betreft op grond van art. 30 lid 5 richtlijn:

- naam;
- geboortemaand en -jaar;
- nationaliteit;
- woonplaats;
- aard en omvang van het economische belang.

2.3. Voorstel commissie tot aanpassing van de richtlijn

Op 5 juli 2016 heeft de Europese Commissie een aantal wijzigingen van de richtlijn voorgesteld.[10] Het voorstel vindt zijn grondslag in het Actieplan ter versterking van de strijd tegen terrorismefinanciering[11] en is daarnaast een reactie op de onthullingen in de Panama Papers.

Een van de maatregelen die de Commissie voorstelt, is een verruiming van het UBO-begrip. Personen die een belang van 10% in een entiteit hebben, worden reeds als UBO aangemerkt, in tegenstelling tot de huidige grens van 25%. Voorts stelt de Commissie voor dat een openbaar UBO-register verplicht wordt gesteld. Nu wordt aan de lidstaten overgelaten of wordt gekozen voor een openbaar of beperkt toegankelijk register. Een andere voorgestelde wijziging betreft de koppeling van alle registers van de lidstaten, zodat de informatie in de gehele Europese Unie toegankelijk wordt.

Op 9 september 2016 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken de Tweede Kamer geïnformeerd over de visie van Nederland ten aanzien van het Commissievoorstel.[12] Nederland is geen voorstander van de uitbreiding van de definitie van UBO. Dit zou leiden tot een onnodige lastenverzwaring en zou een vertekend beeld geven, omdat de personen niet noodzakelijkerwijs daadwerkelijk de uiteindelijk begunstigen zijn. Nederland kan zich wel vinden in het voorstel de openbaarheid van het register verplicht te stellen. Zoals hierna nog aan bod komt, kiest Nederland voor een openbaar register. Ook ten aanzien van de koppeling van de Europese UBO-registers is Nederland positief.

Over het Commissievoorstel wordt bij het ter perse gaan van deze bijdrage nog onderhandeld.[13] De Minister van Financiën merkt in de concept-memorie van toelichting bij het wetsvoorstel op dat eventuele wijzigingen van de richtlijn zullen worden doorgevoerd met een separaat wetsvoorstel.[14]

3. Het Nederlandse UBO-register

Ter voorbereiding op de implementatie van de richtlijn zijn op 10 februari 2016 de contouren van het wetsvoorstel voor het invoeren van het UBO-register bekendgemaakt.[15] Deze contouren werden verder verduidelijkt door de beantwoording van Kamervragen.[16] Naar aanleiding daarvan is discussie ontstaan over de vraag in hoeverre de privacy van de UBO door de registratie wordt geschonden. Het bleef na deze contourennota lang stil aan de kant van de Minister van Financiën. De Staatssecretaris van Financiën meldde in zijn inmiddels veel besproken brief van 17 januari jl.[17] dat wordt gewerkt aan een wetsvoorstel om een UBO-register in te stellen ter bestrijding van belastingontduiking.

Op 31 maart 2017 is het wetsvoorstel ter consultatie aangeboden en is duidelijker geworden op welke wijze Nederland het UBO-register gaat invoeren. Op de website van de internetconsultatie zijn in totaal 41 reacties openbaar gemaakt.[18] Deze reacties zijn onder

andere afkomstig van advocatenkantoren en beroepsorganisaties van belastingadviseurs, notarissen en accountants.

Uit het wetsvoorstel blijkt dat de discussie die heeft gespeeld over de privacy er kennelijk toe heeft geleid dat in de concept-memorie van toelichting uitgebreid wordt ingegaan op de vraag of de schending van het recht op privacy proportioneel is. Daar komen wij in paragraaf 5.2 op terug. Het wetsvoorstel strekt tot wijziging van de Handelsregisterwet 2007, de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) en de Wet op de economische delicten (WED).

Het UBO-register zal worden beheerd door de Kamer van Koophandel (hierna: KvK). Op deze wijze wordt in het handelsregister alle UBO-informatie opgenomen.

3.1. Personen die als UBO worden aangemerkt

Voorgesteld wordt om in art. 1 lid 1 onder p Handelsregisterwet 2007 de volgende definitie van een UBO op te nemen:

“de natuurlijke persoon die de uiteindelijke eigenaar is van of zeggenschap heeft over een onderneming of rechtspersoon”.

Deze definitie sluit aan bij de richtlijn. De uitwerking van deze definitie wordt geregeld bij AMvB.[19] In het Handelsregisterbesluit 2008 zal per type onderneming en per rechtspersoon worden bepaald wie als uiteindelijk belanghebbende wordt aangemerkt. Wat deze verdere uitwerking zal inhouden, wordt niet vermeld in de memorie van toelichting. Dit is opvallend, omdat dit een essentieel onderdeel is van de regeling. De definitie van de UBO bepaalt immers van welke personen de gegevens zullen worden geregistreerd.

Opmerkelijk is dat met geen woord wordt gerept over de grens van 25% zeggenschap zoals genoemd in de richtlijn. Bij welk percentage zal worden aangesloten, is dus nog maar de vraag. Wij verwachten dat wordt aangesloten bij de grens van 25%, aangezien Nederland heeft aangegeven dat 10% een vertekend beeld zou geven.[20] Indien van de 25% uit de richtlijn zou worden afgeweken, zou dit naar onze mening in de memorie van toelichting moeten worden toegelicht.

3.2. Entiteiten waarvan de UBO-informatie wordt geregistreerd

Voor wat betreft de categorieën entiteiten waarvan de UBO's dienen te worden geregistreerd, wordt aansluiting gezocht bij de entiteiten die op grond van de Handelsregisterwet 2007 zijn opgenomen in het Handelsregister.[21] Dit zijn ondernemingen die in Nederland zijn gevestigd en rechtspersonen die volgens hun statuten hun zetel in Nederland hebben. Zo wordt bijvoorbeeld informatie geregistreerd van UBO's van bv's, nv's, stichtingen, maatschappen en vof's.[22] Een uitzondering wordt gemaakt voor eenmanszaken, publiekrechtelijke rechtspersonen, verenigingen van eigenaren en een aantal categorieën historische rechtspersonen, zoals gilden en kerkgenootschappen. Ook voor buitenlandse rechtspersonen met een hoofd- of nevenvestiging in Nederland zal vooralsnog *geen* plicht gelden tot het registreren van UBO's. De richtlijn sluit voor de registratie expliciet aan bij het land van *oprichting* van de vennootschap of andere juridische entiteit. Voor entiteiten die zijn opgericht in het Caribisch deel van het Koninkrijk der Nederlanden geldt geen registratieplicht.

Er wordt nog onderzocht of ook UBO's van fondsen voor gemene rekening in de zin van art. 2 lid 3 Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (hierna: Wet VPB 1969) zich moeten registreren. Voor fondsen voor gemene rekening geldt thans geen verplichting tot inschrijving in het handelsregister, zodat deze buiten de UBO-registratieplicht vallen. Indien de Minister van Financiën registratie wenselijk acht, zal dit worden gerealiseerd door middel van een wijziging van de Handelsregisterwet 2007.

3.3. Welke gegevens worden geregistreerd en wie krijgt volledige inzage?

In het voorgestelde art. 15a Handelsregisterwet 2007 is neergelegd welke gegevens en bescheiden van de UBO's in het register worden opgenomen:

- naam;
- geboortemaand en -jaar;
- nationaliteit;
- woonstaat;
- aard en omvang van het economische belang. Dit wordt weergegeven in percentages aandelen, stemrecht of eigendom in bandbreedtes van 25, 50, 75 en 100%. Er worden geen bedragen genoemd.[23]

De set van bovenstaande zes gegevens moeten op grond van de richtlijn toegankelijk zijn voor de drie categorieën van gebruikers, namelijk de Financiële Inlichtingeneenheid en de bevoegde autoriteiten, Wwft-meldingsplichtigen en derden met een legitiem belang.

Nederland kiest voor een openbaar register, waardoor de toegang tot deze zes gegevens niet beperkt blijft tot de drie categorieën zoals in de richtlijn benoemd. De reden hiervoor is mede gelegen in de lopende richtlijnonderhandelingen, waaruit zou blijken dat een enge interpretatie van het begrip 'legitiem belang' niet is beoogd. Bovendien stelt de Minister van Financiën dat de drie verplichte categorieën, met name de meldingsplichtige instellingen en personen met een legitiem belang, erg ruim zijn, zodat het verschil met openbaarheid *“aanzienlijk kleiner [is] dan op het eerste gezicht lijkt”*.[24] In het voorstel van de Commissie van 5 juli 2016 is overigens voorgesteld een openbaar UBO-register verplicht te stellen.

Naast de genoemde zes gegevens die voor eenieder te raadplegen zijn, worden in het register de volgende gegevens geregistreerd:

- geboortedag, -plaats en -land;
- adres;
- BSN, of in geval van een buitenlandse UBO het TIN (het buitenlandse identificatienummer);
- afschriften van documenten op grond waarvan de identiteit van de UBO kan worden geverifieerd;
- afschrift van documenten waarmee wordt onderbouwd waarom een persoon de status van UBO heeft en waarmee de aard en omvang van het belang kan worden aangetoond.

Deze gegevens worden in het niet-openbare gedeelte opgenomen. In het wetsvoorstel is vastgelegd dat enkel de bevoegde (opsporings)autoriteiten en de Financiële Inlichtingeneenheid inzage in alle geregistreerde gegevens krijgen. Daarmee is de gebruikersgroep beperkt tot de eerstgenoemde doelgroep. De andere twee doelgroepen krijgen evenals eenieder inzage in de verplichte set van de zes genoemde openbare gegevens.

3.3.1. Nadere motivering keuze openbaar register

In de memorie van toelichting[25] wordt benadrukt dat een openbaar register beduidend minder administratieve lasten met zich brengt dan een register dat slechts toegankelijk is voor bepaalde categorieën gebruikers. In dat geval zullen meldingsplichtige instellingen en derden moeten aantonen dat zij zijn gerechtigd tot de gegevens in het register. Zowel voor de gebruiker als de beheerder is het bewerkelijk om te controleren of de verzoeker recht heeft op toegang.

Hierin klinkt door dat praktische belemmeringen een belangrijke rol hebben gespeeld in de overwegingen het register al dan niet openbaar te maken. Met name het gebrek aan een definitie van 'legitiem belang' in de richtlijn kan hieraan hebben bijgedragen. Ook met het huidige voorstel zijn echter administratieve lasten gemoeid, doordat slechts aan de bevoegde (opsporings)autoriteiten volledige inzage wordt verleend. Gelet daarop dient altijd te worden gecontroleerd om welke type gebruiker het gaat.

Ook wordt gesteld dat het verschil in grootte tussen de groep van derden met een legitiem belang en eenieder kleiner is dan op het eerste gezicht lijkt. Dit argument gaat wat ons betreft niet op. Indien wordt uitgegaan van een legitiem belang, dient te worden aangetoond wat dit legitieme belang is en dat zal niet bij eenieder aanwezig zijn. Reeds uit het feit dat in de richtlijn een openbaar register niet verplicht is gesteld, blijkt dat een openbaar register niet noodzakelijk is om aan het beoogde doel te voldoen. Het lijkt erop dat vooral vanuit praktische overwegingen voor een openbaar register wordt gekozen.

3.3.2. Waarborgen openbaar register

De Minister van Financiën realiseert zich dat met registratie van UBO-gegevens in het UBO-register inbreuk wordt gemaakt op de privacy. Ter waarborging van de privacy worden vier maatregelen voorgesteld:[26]

1. een registratie van iedere gebruiker;

2. het betalen van een vergoeding voor inzage;

3. derden krijgen slechts inzage in een beperkte set van gegevens;

4. in geval van risico op bijvoorbeeld kidnapping, chantage, geweld of intimatie wordt beoordeeld of (bepaalde) informatie kan worden afgeschermd. Deze uitzondering kan echter niet worden ingeroepen wanneer financiële instellingen toegang vragen tot de gegevens.

Deze waarborgen komen grotendeels overeen met de werkwijze van het Handelsregister. Zo wordt enkel geregistreerd met welk gebruikersaccount de informatie wordt opgevraagd. Niet wordt vastgesteld welke persoon of organisatie het register raadpleegt. De UBO kan op grond van art. 35 Wet bescherming persoonsgegevens informatie opvragen over de categorieën van gebruikers die zijn of haar gegevens hebben opgevraagd.

Wij menen dat het vragen van een vergoeding aan de gebruiker geen drempel opwerpt, aangezien de vergoeding krachtens de richtlijn niet meer dan kostendekkend mag zijn. In het wetsvoorstel wordt aangesloten bij de vergoeding die momenteel wordt gevraagd bij het opvragen van een uittreksel bij de KvK. De website van de KvK leert dat een dergelijk uittreksel online kan worden ingezien tegen een vergoeding van slechts € 2,65. Overigens menen de Tweede Kamerleden Grashoff en Groot dat de informatie juist zo toegankelijk mogelijk dient te zijn voor journalisten en onderzoekers. De kosten voor raadpleging mogen geen belemmering vormen. In hun motie verzoeken zij de regering dan ook rekening te houden met de toegankelijkheid en de kosten voor raadpleging.[27]

Slechts vijf van de zes gegevens die voor eenieder toegankelijk zijn (naam, geboortemaand en -jaar, nationaliteit en woonstaat) kunnen worden afgeschermd. De aard en omvang van het economisch belang worden niet afgeschermd en blijven (anoniem) inzichtelijk. In lijn met de richtlijn blijft alle informatie bovendien zichtbaar voor de bevoegde autoriteiten en meldingsplichtige instellingen die openbare ambtenaren zijn.

Met de laatste waarborg maakt de Minister van Financiën gebruik van de optie tot het afschermen van gegevens (art. 30 lid 9 richtlijn). De minister zoekt zo veel mogelijk aansluiting bij bestaande gegevensafscherming bij dreiging en gevaar. Tevens bestaat de mogelijkheid tot afscherming indien de UBO minderjarig is of anderszins handelingsonbekwaam. In een dergelijk geval kan een verzoek tot afscherming worden ingediend.

Een verzoek tot afscherming kan worden ingediend bij de KvK. De UBO zal daarbij aannemelijk moeten maken dat risico bestaat op bijvoorbeeld fraude, kidnapping, chantage, geweld of intimatie. Hoe het aannemelijk maken van een risico in zijn werk gaat, is onduidelijk. De minister heeft in een brief op Kamervragen geantwoord dat voor het afschermingsproces zo veel mogelijk aansluiting zal worden gezocht bij vergelijkbare, reeds bestaande regimes.[28] Gewezen wordt op art. 51 Handelsregisterbesluit 2008 en art. 1a lid 7 onderdeel f sub 2 Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: AWR). Art. 51 Handelsregisterbesluit maakt een verzoek tot afscherming van een adres van een natuurlijk persoon mogelijk wanneer is voldaan aan een vijftal voorwaarden. Zo dient de persoon zelf het nodige te hebben ondernomen om adres en telefoonnummer geheim te houden en dient sprake te zijn van een 'waarschijnlijke dreiging'. Op grond van art. 1a Uitvoeringsregeling AWR kunnen namen van bestuurders van Algemeen Nut Beogende Instellingen (ANBI's) worden afgeschermd wanneer publicatie van de namen "reëel gevaar oplevert voor de persoonlijke veiligheid van deze bestuurders of van hun familieleden".

De gepubliceerde jurisprudentie op dit punt is uiterst summier te noemen. Ons is enkel bekend de uitspraak van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (CBB) van 15 maart 2012, met betrekking tot een verzoek ex art. 51 Handelsregisterbesluit.[29] In deze uitspraak verklaart het CBB het beroep van de eigenaresse van een eenmanszaak ongegrond. Het CBB overweegt dat de eigenaresse niet met een geheim adres in de (toenmalige) GBA stond ingeschreven. Daarom valt naar het oordeel van het CBB niet in te zien waarom de belangen van het economisch verkeer in dit geval zouden moeten wijken voor de belangen van de eigenaresse. Of in deze zaak naast privacybelangen sprake was van een bepaald risico of van een bepaalde dreiging, komt niet uit de uitspraak naar voren.

Ook uit de toelichtingen bij het Handelsregisterbesluit en de Uitvoeringsregeling AWR valt niet af te leiden in welke concrete gevallen afscherming op zijn plaats is. In de nota van toelichting bij de wijziging van de Uitvoeringsregeling AWR wordt slechts de tekst uit de

Uitvoeringsregeling AWR herhaald.

De nota van toelichting bij art. 51 Handelsregisterbesluit houdt onder meer het volgende in over de mogelijkheid tot afscherming:[30]

“In dat geval kan betrokkene op eigen verzoek en onder strikte voorwaarden om afscherming verzoeken. Als bijzondere omstandigheden die afscherming rechtvaardigen kunnen bijvoorbeeld worden aangemerkt het zijn van aangever of getuige in een ernstige strafzaak.”

Afgaand op het voorbeeld genoemd in de nota wordt slechts afscherming verleend in zeer uitzonderlijke situaties. Wij menen dat nu het UBO-register openbaar is de grens voor het inwilligen van een verzoek om afscherming van de persoonsgegevens laag moet zijn. Betoogd kan worden dat de openbaarheid van het gegeven dat een persoon een belang van bijvoorbeeld 75% heeft in een winstgevende vennootschap reeds het risico op chantage of intimidatie met zich brengt. Naar onze mening kan het niet de bedoeling zijn dat voor het aannemelijk maken van een risico is vereist dat reeds bedreigende handelingen richting de UBO zijn verricht. Nadat de chantage of ontvoering reeds is aangevangen, heeft het afschermen van de gegevens voor de UBO geen effect meer. Het kwaad is dan al geschied.

Het besluit op het verzoek om afscherming is een besluit in de zin van art. 1:3 Algemene wet bestuursrecht, zodat tegen een afwijzing bezwaar en beroep kan worden ingesteld. Het indienen van een verzoek en het eventueel instellen van bezwaar en beroep heeft schorsende werking, zodat de gegevens worden afgeschermd gedurende de gehele procedure.[31] Echter, indien de procedure openbaar is, wordt hiermee een drempel opgeworpen voor het doen van een verzoek tot afscherming van gegevens. Met een openbare procedure wordt het risico op meer aandacht en dus meer openbaarheid vergroot, alsmede de daaraan gekoppelde risico's zoals chantage en intimidatie. Juist vanwege die risico's wordt een verzoek tot afscherming van de gegevens gedaan. Wij stellen dan ook voor dat in het wetsvoorstel wordt bepaald dat deze procedure achter gesloten deuren plaatsvindt, net zoals thans in belastingzaken gebeurt.

3.4. Het aanleveren van gegevens en het effectueren hiervan

Hoe zal het UBO-register nu worden gevuld? Daarvoor wordt de last bij de entiteiten en UBO's zelf gelegd. De entiteiten zijn verplicht de gegevens aan te leveren. De UBO's hebben daarbij een zogenoemde meewerkverplichting. Op grond van het voorgestelde art. 10a lid Wwft is de UBO verplicht de noodzakelijke informatie aan te leveren bij de entiteit. Vervolgens is bepaald dat degene aan wie de onderneming toebehoort, de bestuurders, of bij gebrek daaraan, degene die is belast met de dagelijkse leiding de UBO-informatie moet aanleveren aan de KvK. Deze personen dienen ervoor te zorgen dat de informatie in het register te allen tijde juist en volledig is. [32] Voor de opgave van de gegevens is in een soort overgangsrecht voorzien. De entiteiten krijgen achttien maanden de tijd om de vereiste UBO-informatie aan te leveren bij de KvK.

3.4.1. Terugmeldingsplicht

Om het risico van onjuiste informatie te ondervangen, hebben Wwft-instellingen, aangewezen bevoegde autoriteiten en de Financiële Inlichtingen-eenheid een zogenoemde terugmeldingsplicht.[33] In het geval de instellingen gerede twijfel hebben over de juistheid van de geregistreerde informatie, dienen zij dit te melden bij de KvK (art. 10b Wwft). De achtergrond daarvan is dat deze instellingen over UBO-informatie kunnen beschikken uit een andere bron dan het Handelsregister. Van Wwft-instellingen wordt verwacht dat zij in het kader van het verplichte cliëntenonderzoek meer informatie verzamelen dan de UBO-informatie in het Handelsregister. De KvK beslist uiteindelijk of de gegevens al dan niet worden gewijzigd. Als het onderzoek tot een wijziging leidt, moet de KvK onverwijld melding doen aan de tot opgave verplichte rechtspersoon of onderneming. Een besluit van de KvK tot wijziging geldt als besluit in de zin van art. 1:3 Awb, zodat daartegen bezwaar en beroep openstaat. De terugmeldingsplicht zal op een nog te bepalen tijdstip worden ingevoerd, nadat de invoering van de registratie van de UBO-gegevens is afgerond.

3.4.2. Gevolgen bij niet voldoen aan registratieplicht dan wel terugmeldingsplicht

De UBO, de entiteit en de meldingsplichtige instelling die niet aan de verplichtingen voldoet, kan worden bestraft op grond van de Wet economische delicten (hierna: WED). De verplichtingen uit art. 10a en 10b Wwft worden opgenomen in art. 1 onderdeel 2 WED. Indien de verplichtingen opzettelijk niet zijn nagekomen, worden zij krachtens art. 2 WED aangemerkt als misdrijven. Op grond van art. 6 WED kan het opzettelijk overtreden worden bestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, een taakstraf of een geldboete van de vierde categorie. Indien de overtreding niet opzettelijk is begaan, geldt een strafmaximum van zes maanden hechtenis.

4. Centraal aandeelhoudersregister

Hoewel de Minister van Financiën een gelijktijdige ontwikkeling van het UBO-register en het centraal aandeelhoudersregister niet opportuun achtte,[34] hebben de Tweede Kamerleden Groot en Gesthuizen op 19 januari 2017 het initiatiefwetsvoorstel Wet centraal aandeelhoudersregister ingediend.[35]

Dit initiatiefwetsvoorstel beoogt het tegengaan van financieel-economische criminaliteit met behulp van rechtspersonen, waardoor het centraal aandeelhoudersregister en het UBO-register een soortgelijk doel dienen. De Kamerleden stellen dat bv's en nv's regelmatig ingezet in de financiële criminaliteit. Voor de autoriteiten zijn de achterliggende personen moeilijk te achterhalen.[36] In het Handelsregister worden momenteel enkel enig aandeelhouders geregistreerd.

Hoewel de twee registers uiteraard enige overlap zullen vertonen, bestaan de nodige verschillen tussen beide registers. Allereerst is het voorgestelde centraal aandeelhoudersregister, in tegenstelling tot het UBO-register, niet openbaar. Enkel de Belastingdienst, aangewezen publieke diensten, notarissen en aangewezen Wwft-instellingen krijgen toegang.[37] Voorts worden in het centraal aandeelhoudersregister enkel aandeelhouders van bv's en niet-beursgenoteerde nv's geregistreerd. Wat betreft de te registreren informatie in het aandeelhoudersregister is in de memorie van toelichting opgenomen dat het zal gaan om informatie over aandelen en aandeelhouders, maar ook over vruchtgebruikers en pandhouders van aandelen op naam. De informatie die zal worden opgenomen, wordt bepaald bij AMvB. Tot slot worden in het aandeelhoudersregister alle aandeelhouders geregistreerd onafhankelijk van de omvang van het economische belang. Ten aanzien van het UBO-register is de groep personen die worden geregistreerd nog onduidelijk, aangezien de definitie van UBO's per entiteit wordt geregeld bij AMvB.

5. Privacy-schending en mogelijke verweren

Vanaf het moment dat duidelijk werd dat een UBO-register moest worden ingevoerd, is de vraag opgekomen hoe een dergelijk register zich verhoudt tot het recht op privacy. In dat licht is het opmerkelijk dat Nederland kiest voor een openbaar register.[38] Dat is gelet op

de richtlijn niet verplicht. Wel kan dit in de toekomst gelet op het voorstel van de Commissie verplicht worden, maar daar hoeft Nederland nu nog niet op vooruit te lopen. Positief is dat in de memorie van toelichting aandacht wordt besteed aan het recht op privacy. In deze paragraaf gaan wij na of het invoeren van een openbaar register in overeenstemming is met het recht op privacy.

5.1. Het recht op privacy

Het recht op privacy is neergelegd in art. 8 lid 1 Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en art. 7 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).[39] In art. 8 EVRM is bepaald dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie. Vaststaat dat het registreren van persoonsgegevens van UBO's als zodanig inbreuk maakt op het privéleven van de UBO. Bij de beoordeling of deze inbreuk tot gevolg heeft dat het in art. 8 EVRM dan wel art. 7 Handvest[40] gewaarborgde recht op privacy is geschonden, dient op grond van art. 8 lid 2 EVRM aan de volgende drie vragen te worden getoetst:

1. Is de inbreuk bij wet voorzien?
2. Dient de inbreuk een legitiem doel?
3. Is de inbreuk proportioneel? Zijn de middelen waarmee wordt beoogd de nagestreefde doelstelling te bereiken passend, leveren deze een wezenlijke bijdrage aan die doelstelling en gaan die niet verder dan daarvoor noodzakelijk is (subsidiariteit)?

Aan de eerste voorwaarde lijkt te zijn voldaan, aangezien de verplichte registratie in het UBO-register is neergelegd in de Handelsregisterwet 2007. Daarmee is de inbreuk bij wet voorzien.

De registratieplicht van de UBO-gegevens wordt ingevoerd ter implementatie van de richtlijn. Het doel van deze registratie is het voorkomen van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en terrorismefinanciering. Naar onze mening staat niet ter discussie dat dit doel an sich legitiem is. Wij vragen ons wel af of dit doel met het registreren van UBO-gegevens wordt bereikt.

5.2. Proportionaliteit van de inbreuk in de memorie van toelichting

In de memorie van toelichting[41] wordt aan de proportionaliteitstoets uitgebreid aandacht besteed. De openbare gegevens zijn voor *eenieder* toegankelijk. De overige gegevens zijn uitsluitend toegankelijk voor bevoegde autoriteiten en de Financiële Inlichtingeneenheid, de eerste groep gebruikers. Zij zijn de enige die de UBO-gegevens gerangschikt op natuurlijke personen kunnen inzien. In de memorie van toelichting wordt toegelicht dat meldingsplichtige instellingen en derden met een legitiem belang in het register niet kunnen zoeken op natuurlijke personen, maar uitsluitend op onderneming of rechtspersoon. Uit oogpunt van privacy is besloten aan deze twee groepen gebruikers uitsluitend toegang te geven tot de openbare gegevens. Inzage in de andere gegevens wordt niet gegeven, omdat dat risico's van bijvoorbeeld identiteitsfraude of kidnapping met zich kan brengen. De wetgever acht het niet proportioneel om inzage te geven in alle UBO-informatie inclusief privacygevoelige informatie, zoals adres, BSN of TIN. Daarom krijgen de tweede en derde groep gebruikers evenals *eenieder* inzage in de beperkte set gegevens.

Wij onderschrijven dit besluit en het belang dat aan het recht op privacy wordt gehecht. Hierna gaan wij na in hoeverre het openstellen van de beperkte set van gegevens voor *eenieder* een ongerechtvaardigde inbreuk op het recht op privacy maakt.

5.3. Proportionaliteit openbaar register

Bij de beoordeling of het deels openstellen van het UBO-register aan *eenieder* aan de proportionaliteitseis van art. 8 EVRM voldoet, speelt een rol of maatregelen zijn genomen om misbruik van de persoonsgegevens te voorkomen. In de zaak *I. tegen Finland* ging het om een werknemer van de afdeling oogheelkunde van een ziekenhuis. Zij ontdekte dat haar collega's op de afdeling oogheelkunde haar eigen patiëntendossier van een andere afdeling (infectieziekten) konden inzien.[42] Het EHRM oordeelde dat de overheid bij dergelijke gevoelige gegevens maatregelen diende te treffen om misbruik en toegang door onbevoegden tegen te gaan. Hoewel deze zaak medische gegevens betreft en het EHRM benadrukt dat medische gegevens erg gevoelig zijn, kan naar onze mening ook voor financiële gegevens die openbaar worden gemaakt, worden betoogd dat de waarborgen omtrent toegang tot gegevens niet voldoen.

5.3.1. Geen effectieve waarborgen

In het wetsvoorstel is, zoals in paragraaf 3 van deze bijdrage is besproken, een aantal waarborgen opgenomen. Daar hebben wij reeds geconcludeerd dat het registreren van de gebruiker en het vragen van een vergoeding feitelijk geen waarborgen zijn. Ook het feit dat kan worden verzocht de openbare gegevens af te schermen, achten wij niet voldoende. Positief is dat dit verzoek schorsende werking heeft; lopende de procedure worden de gegevens afgeschermd.

Als voorwaarde voor afscherming van de gegevens wordt genoemd dat de UBO aannemelijk dient te maken dat sprake is van een risico op bijvoorbeeld kidnapping of chantage. Het is onduidelijk welke eisen zullen worden gesteld aan het aannemelijk maken van risico's. Wij menen dat door openbaarmaking van UBO-gegevens reeds een risico aanwezig is. Indien afscherming van gegevens eerst wordt gehonoreerd nadat de bedreigende handeling is aangevangen, is naar onze mening niet voldaan aan het vereiste dat voldoende maatregelen zijn genomen tegen misbruik.

Zonder adequate waarborgen tegen misbruik is de inbreuk op de privacy niet proportioneel. Dit volgt bijvoorbeeld uit het arrest *Brunet tegen Frankrijk* van het EHRM. In dit arrest is in het kader van de proportionaliteitstoets benadrukt dat een mogelijkheid persoonsgegevens uit een register te laten verwijderen effectief dient te zijn.[43] In deze zaak waren de persoonsgegevens van Brunet geregistreerd in een register voor strafbare feiten. De strafzaak tegen Brunet was geëindigd met bemiddeling. Brunet verzocht het Franse Openbaar Ministerie vervolgens om zijn gegevens uit het register te verwijderen. Het EHRM achtte de klacht gegrond, omdat de Franse regelgeving geen effectieve mogelijkheid bood om de gegevens te laten verwijderen. Hieruit volgt dat de mogelijkheid voor een UBO om zijn persoonsgegevens af te laten schermen effectief dient te zijn. Gelet op de onduidelijkheid over de wijze waarop een risico aannemelijk kan worden gemaakt, is daar thans niet aan voldaan.

5.3.2. Niet proportioneel ten aanzien van het te bereiken doel

Tot slot is een openbaar register niet proportioneel ten aanzien van het te bereiken doel, namelijk het tegengaan van witwassen en het financieren van terrorisme. Wij zien niet in wat openbare toegang, naast toegang voor de drie genoemde doelgroepen, bijdraagt aan dit doel. De openbare toegang gaat naar onze mening dan ook verder dan noodzakelijk. Hier komt bij dat de effectiviteit van het UBO-register voor zover wij weten niet is onderzocht.

Dat de inbreuk op de privacy niet verder mag gaan dan noodzakelijk, kan bijvoorbeeld worden afgeleid uit de zaak *Schecke en Eifert tegen Land Hessen*.^[44] In deze zaak werden door het Duitse Verwaltungsgericht Wiesbaden prejudiciële vragen gesteld over de geldigheid van EU-recht dat bekendmaking van persoonsgegevens over begunstigen van landbouwsubsidie verplicht stelt. De regeling had tot doel om alle burgers te informeren over de wijze waarop overheidsmiddelen worden aangewend. Van de onderneming Volker und Markus Schecke GbR en landbouwer Hartmut Eifert waren op de openbare website van een Duits landbouwinstituut de naam, vestigingsplaats respectievelijk woonplaats, postcode en de jaarlijks ontvangen subsidies gepubliceerd.

Het Hof van Justitie EU oordeelt dat het EU-recht niet proportioneel is, nu de regeling geen onderscheid maakt op grond van bepaalde criteria, zoals de tijdvakken waarin subsidie is ontvangen, de frequentie en de omvang van de subsidie. Het Hof overweegt dat had moeten worden onderzocht of de doelstellingen niet hadden kunnen worden verwezenlijkt met een beperkte publicatie. Voor het UBO-register geldt dat volgens de richtlijn de doelstelling kan worden gerealiseerd door de UBO-gegevens aan de drie doelgroepen ter inzage te geven. Het feit dat het goedkoper is om aan *eenieder* toegang tot de beperkte set gegevens te geven omdat dan niet hoeft te worden getoetst of iemand onder de drie groepen gebruikers valt, is geen valide argument voor het openbaar maken van de gegevens waar een publicatie voor een beperkte groep afdoende is om het doel te bereiken.

6. Conclusie

Het wetsvoorstel heeft tot gevolg dat een aantal nieuwe verplichtingen, procedures en strafbaarstellingen worden ingevoerd. Dit zijn kort samengevat de volgende:

- De UBO is verplicht gegevens aan te leveren aan de entiteit. Tevens kan de UBO verzoeken om afscherming van gegevens en kan bezwaar worden gemaakt tegen gewijzigde gegevens en een afgewezen verzoek om afscherming.
- Vennootschappen en ondernemingen dienen UBO-gegevens aan de KvK te verstrekken onder bedreiging van een straf zoals neergelegd in de WED.
- Wwft-instellingen hebben een terugmeldingsplicht. Dit houdt in dat zij geconstateerde afwijkende gegevens dienen te melden aan de KvK. Het niet voldoen aan deze verplichting wordt strafbaar gesteld in de WED.

De wetgever heeft uit oogpunt van bescherming van de privacy gekozen om enkel de bevoegde autoriteiten en de Financiële Inlichtingeneenheid toegang te geven tot alle geregistreerde gegevens. De meldingsplichtige instellingen en personen of organisatie met een legitiem belang krijgen evenals *eenieder* toegang tot de openbare gegevens.

Dat is een aanzienlijke verbetering ten opzichte van de eerdere voorstellen van de wetgever. Het is echter onduidelijk waarom de wetgever het wel proportioneel acht het register met de beperkte set aan gegevens voor *eenieder* openbaar te maken. De argumenten die de wetgever geeft voor het beperken van de inzagegegevens voor meldingsplichtige instellingen en personen of organisaties met een legitiem belang, namelijk risico's van identiteitsfraude en kidnaping, gelden volgens ons ook voor het aan *eenieder* inzage verlenen in de zes genoemde gegevens. Deze gegevens, zoals de naam en geboortedatum en de omvang van het economisch belang in percentage, zijn eveneens privacygevoelig en brengen risico's van identiteitsfraude of ontvoering met zich mee. Ook is het risico van inbraak, chantage en intimidatie reëel. Dit risico ontstaat juist doordat *eenieder* deze gegevens kan inzien. Iedereen kan van een winstgevend onderneming eenvoudig achterhalen wie de uiteindelijk gerechtigde is. Een kwaadwillende zal het niet veel moeite kosten ook het adres van de UBO te achterhalen, nadat naam, geboortemaand en geboortjaar bekend zijn.

Wij menen dan ook dat met het openbaar maken van de zes UBO-gegevens een disproportionele inbreuk op het recht op privacy wordt gemaakt. De waarborgen ter verkrijging van afscherming van de gegevens zijn niet afdoende en het doel kan eveneens worden bereikt indien de gegevens alleen voor de drie groepen gebruikers toegankelijk zijn. Het kostenaspect lijkt doorslaggevend te zijn bij de beslissing het UBO-register openbaar te maken. Dat argument staat niet in verhouding tot de inbreuk die op de privacy van de UBO wordt gemaakt, waardoor de inbreuk niet proportioneel is.

Wij willen de wetgever dan ook oproepen het wetsvoorstel aan te passen, in die zin dat het register niet openbaar wordt, maar de toegang tot de beperkte set van gegevens slechts wordt verleend aan meldingsplichtige instellingen en personen of organisaties met een legitiem belang. Het instellen van een openbaar register, mede omdat dit administratief tot lagere lasten leidt, kan en mag geen argument zijn voor het openbaar maken van de UBO-gegevens. In dit verband is het noodzakelijk nauwkeurig af te bakenen wanneer sprake is van een legitiem belang. Hierbij kan worden gedacht aan personen of instellingen die – in aanvulling op de (opsporingsautoriteiten) – door hun positie in de samenleving in staat zijn onderzoek te doen naar terrorismefinanciering, witwassen of belastingfraude. In onze optiek zou een dergelijk legitiem belang zorgvuldig moeten worden getoetst door bijvoorbeeld de Financiële Inlichtingeneenheid. Gedacht kan worden aan journalisten en onderzoeksinstanties, zoals het *Institute for Financial Crime en Tax Justice*.

Indien het wetsvoorstel op dit punt ongewijzigd blijft, kan in een bezwaarprocedure tegen een besluit met betrekking tot wijziging of afscherming van UBO-gegevens worden aangevoerd dat een inbreuk op het recht op privacy wordt gemaakt die niet aan het proportionaliteitsvereiste voldoet.^[45]

Mw. mr. A.J.C. Perdaems

Advocaat bij Hertoghs advocaten te Breda

Mw. mr. A.C.M. Klaasse

Juridisch medewerker bij Hertoghs advocaten te Rotterdam

[1] Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (2015, L 141).

[2] Par. 14 Preambule van de richtlijn.

[3] www.theparliamentmagazine.eu/articles/special-report/strasbourg-round-anti-money-laundering.

[4] Par. 12 Preambule van de richtlijn.

[5] Krachtens art. 189 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) maken de Landen & Gebieden Overzee (LGO) geen deel uit van de Europese Unie, zodat zij niet hoeven te voldoen aan de Europese verplichtingen. Wel genieten de eilanden enkele voordelen, zodat zij bijvoorbeeld in aanmerking komen voor Europese fondsen. Tevens hebben de inwoners het Europees burgerschap.

[6] Zo heeft Ierland de Resident Private Limited Company en kent Luxemburg de société de participations financières, oftewel Soparfi.

[7] Brief van Eric Wiebes van 17 januari 2017, kenmerk 2017-0000009651.

[8] Richtlijn (EU) 2016/2258 van de Raad van 6 december 2016 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft toegang tot anti-witwasinlichtingen door belastingautoriteiten, te raadplegen via <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016L2258&from=NL>.

[9] Onderdeel 14 van de richtlijn.

[10] Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering en tot wijziging van Richtlijn 2009/101/EG, COM(2016) 450, te raadplegen via <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?qid=1467960250518&uri=COM:2016:450:FIN>.

[11] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad inzake een actieplan ter versterking van de strijd tegen terrorismefinanciering, COM(2016) 50, te raadplegen via <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/nl/TXT/?uri=CELEX%3A52016DC0050>.

[12] 2015-2016, 22112, nr. 2199.

[13] http://eur-lex.europa.eu/procedure/EN/2016_208.

[14] Concept memorie van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 6.

[15] 2015-2016, 31477, nr. 10 (brief van de minister van Financiën).

[16] 2015-2016, 31477, nr. 12 (Verslag van een schriftelijk overleg).

[17] Brief van staatssecretaris Wiebes van 17 januari 2017, kenmerk 2017-0000009651, te raadplegen via www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2017/01/17/aanpak-van-belastingontduiking.

[18] De reacties op de consultatie zijn te raadplegen via www.internetconsultatie.nl/implementatiewetregistratieuiteindelijkbelanghebbenden/reacties.

[19] Concept-memorie van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 8.

[20] Zie par. 2.3.

[21] Concept-memorie van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 10.

[22] De andere entiteiten betreffen: verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid, verenigingen zonder volledige rechtsbevoegdheid die zich vrijwillig hebben geregistreerd in het Handelsregister, rederijen, maatschappen, commanditaire vennootschappen, coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen, Europees economische samenwerkingsverbanden, Europese naamloze vennootschappen en Europese coöperatieve vennootschappen.

[23] Concept-memorie van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 16 en 27.

[24] Concept-memorie van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 14.

[25] Concept-memorie van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 17.

[26] Concept-memorie van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 15.

[27] 2015-2016, 31477, nr. 15 (motie Grashoff en Groot).

[28] Brief van Minister van Financiën Dijsselbloem van 26 april 2016, kenmerk 2016-0000042290, te raadplegen via www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2016/04/26/kamerbrief-betreffende-beantwoording-kamervragen-over-ubo-register.

[29] CBB 15 maart 2012, ECLI:NL:CBB:2012:BV9887.

[30] Besluit van 18 juni 2008, houdende de vaststelling van een nieuw Handelsregisterbesluit 2008, 2008, nr. 240, te raadplegen via <http://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2008-240.html#IDATQA5B>.

[31] Concept-memorie van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 17.

[32] Concept-memorie van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 12.

[33] Concept-memorïe van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 18-19.

[34] 2015-2016, 31477, nr. 10 (brief van de Minister van Financiën).

[35] Voorstel van wet van de Tweede Kamerleden Groot en Gesthuizen tot wijziging van de Registratiewet 1970 in verband met de instelling van een centraal aandelhoudersregister (Wet centraal aandelhoudersregister); 2016-2017, 34661, nr. 2 (Voorstel van wet).

[36] 2016-2017, 34661, nr. 3 (MvT), p. 1-2.

[37] 2016-2017, 34661, nr. 3 (MvT), p. 2.

[38] Zie par. 3.3.

[39] Op het Handvest kan een beroep worden gedaan, omdat de registratie van de UBO-gegevens en de inzage daarin is gebaseerd op een richtlijn.

[40] Krachtens de toelichting bij het Handvest van de Grondrechten (2007/C 303/02) correspondeert het recht op privacy ex art. 7 Handvest met de rechten zoals deze in art. 8 EVRM zijn gewaarborgd. De toelichting bij het Handvest is te raadplegen via http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2007.303.01.0017.01.NLD&toc=OJ:C:2007:303:TOC.

[41] Concept-memorïe van toelichting bij Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden, versie 30 maart 2017, p. 23-26.

[42] EHRM 17 juli 2008, nr. 20511/03 (I. v. Finland).

[43] EHRM 18 september 2014, nr. 21010/10 (Brunet v. Frankrijk).

[44] HvJ 9 november 2010, nr. C-92/09 en C-93/09 (Schecke en Eifert v. Land Hessen).

[45] Met een verzoek om afscherming van gegevens, zoals omschreven in par. 3.3.2.

Bron: http://www.ndfr.nl/link/SDU_FTV201706_59199

Datum: 20-7-2017 9:26:55

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.